

พระราชบัญญัติ

เครื่องสำอาง

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒1[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗

(๒) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องสำอาง” หมายความว่า

(๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โขย ฟัน หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใด ต่อส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายเพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือส่งเสริมให้เกิดความสวยงามและรวมตลอดทั้งเครื่องประทีนผิวต่าง ๆ ด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ หรือ

(๓) วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อเครื่องสำอาง โดยเฉพาะ

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอางซึ่งแสดงไว้ที่เครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อ และหมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องสำอาง

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม เปลี่ยนรูป แปรสภาพ ปปรุงแต่ง แบ่งบรรจุ หรือ เปลี่ยนภาชนะบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่ายแจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการค้าและหมายความรวมถึงมีไว้เพื่อขายด้วย

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคารหรือส่วนของอาคารและหมายความรวมถึง บริเวณสถานที่ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องสำอาง

“เลขathiการ” หมายความว่า เลขathiการคณะกรรมการอาหารและยา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ซึ่ง การผลิตเพื่อขายหรือการนำเข้าเพื่อขาย ต้องได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๖ เสียก่อน

(๒) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางควบคุม ซึ่งการผลิต เพื่อขายหรือการนำเข้าเพื่อขาย ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามมาตรา ๒๗

(๓) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย

(๔) กำหนดชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง

(๕) กำหนดชื่อและปริมาณของวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต เครื่องสำอาง

(๖) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิดหรือลักษณะของเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก

เครื่องสำอางที่จะกำหนดเป็นเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ต้องเป็นเครื่องสำอางที่ อาจเป็นอันตรายรุนแรงต่อผู้ใช้ หรือมีส่วนประกอบของวัตถุมีพิษ หรือวัตถุอื่นที่อาจก่อให้เกิด อันตรายรุนแรงต่อสวัสดิภาพอนามัยของบุคคล

ก่อนออกประกาศตามมาตรานี้ ให้มีการรับฟังข้อคิดเห็นจากหน่วยราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ตามควรแก่กรณี เว้นแต่จะเป็นเรื่องเร่งด่วนหรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจปฏิบัติได้เช่นนั้น

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค* อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะเภสัชศาสตร์สองคนเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายเครื่องสำอางไม่เกินสองคนเป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและเลขานุการหนึ่งคน และเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการสองคน

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนสมรรถภาพ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๕ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๕

(๒) ให้คำแนะนำหรือความเห็นในการขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม

(๓) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตาม
มาตรา ๑๑ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุ
ใด เพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุม
พิเศษตามมาตรา ๕ (๑) เว้นแต่เลขสิทธิการจะรับขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางนั้นแล้ว

บทบัญญัติวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งร้านค้าปลอดอากร
ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่นำเครื่องสำอางควบคุมพิเศษเข้ามาเพื่อขายในร้านค้าปลอดอากร
แต่ในการนี้รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอย่างหนึ่งอย่าง
ใดให้ต้องปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยของประชาชนหรือป้องกันการฝ่าฝืนหรือหลบเลี่ยงบรรดา
กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้

มาตรา ๑๔ การผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างเครื่องสำอางควบคุมพิเศษเพื่อ
การศึกษาวิเคราะห์ทางวิชาการหรือเพื่อการขอขึ้นทะเบียน ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ
ก่อน และให้ผลิตหรือนำเข้าได้ตามจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และต้องปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๑๕ ผู้ขอขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องยื่นคำขอ ส่งมอบ
ตัวอย่าง และแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดสิ่งที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องนำมาแสดงโดย
ครบถ้วน และกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการเพื่อขึ้นทะเบียนไว้ด้วย

มาตรา ๑๖ การขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ให้ระบุสาระสำคัญ
ดังต่อไปนี้ไว้ในทะเบียน

(๑) ชื่อและสถานประกอบการของผู้ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขาย

(๒) ชื่อทางการค้าของเครื่องสำอาง

- (๓) สารสำคัญและวัตถุดิบที่ใช้เป็นส่วนผสม
- (๔) กระบวนการผลิต
- (๕) วิธีการวิเคราะห์
- (๖) สถานที่ผลิต เครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิตสำหรับกรณีผู้ผลิตเพื่อขาย
- (๗) วิธีการเก็บรักษา
- (๘) ภาชนะบรรจุ
- (๙) ฉลากที่มีการควบคุมตามมาตรา ๕ (๖)

เครื่องสำอางควบคุมพิเศษของผู้ขึ้นทะเบียนรายเดียวกันที่แตกต่างกันเพียงในส่วนชื่อทางการค้า สี ขนาดบรรจุ หรือส่วนที่ใช้สาระสำคัญประการอื่นที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ขึ้นทะเบียนรวมกันในทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษเดียวกัน

มาตรา ๑๗ ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์หรือตรวจสอบต่าง ๆ เพื่อการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ให้ผู้ขึ้นทะเบียนชำระตามการใช้จ่ายและภาระที่เกิดขึ้นจริง

มาตรา ๑๘ ให้เลขาธิการมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษถ้าคณะกรรมการเห็นว่า

- (๑) เครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ (๑) (๒) หรือ (๓)
- (๒) เครื่องสำอางนั้นใช้ชื่อไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความจริง หรือ
- (๓) เครื่องสำอางที่ใช้ชื่อไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยหรือส่อไปในทางทำลายคุณค่าของภาษาไทย
- (๔) สถานที่ผลิต เครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิตของผู้ผลิตเพื่อขายไม่ถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๙ ถ้าใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้ผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบสำคัญและการออกใบแทนใบสำคัญให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ผู้ขอขึ้นทะเบียนอาจขอแก้ไขรายการเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้วได้โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงและให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ เครื่องสำอางควบคุมพิเศษรายใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วหากต่อมาปรากฏว่าเครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ เลขธิการโดยคำแนะนำหรือความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางนั้นได้

มาตรา ๒๒ ผู้ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขาย ต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้

ผู้ผลิตเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ต้องผลิต และมีสถานที่ผลิตเครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษทุกครั้ง ต้องจัดให้มีเอกสารประกอบการนำเข้าตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีเมื่อพนักงานศุลกากรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ตรวจปล่อยให้นำเข้าแล้ว ให้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๓ ถ้าผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษรายใดจะเริ่มประกอบการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางดังกล่าวเมื่อใด ผู้นั้นต้องแจ้งให้เลขธิการทราบก่อน

ตั้งแต่มีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแจ้งหยุดการประกอบการผลิตหรือการนำเข้า

ถ้าไม่มีการชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และให้เลขธิการเตือนให้มีการชำระค่าธรรมเนียมรายปีและเงินเพิ่มภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเตือน และถ้ายังไม่มีการชำระให้ถูกต้องให้เลขธิการเพิกถอนทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษนั้นเสีย

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ให้เลขธิการมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ และให้มีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่มีได้ขึ้นทะเบียนหรือถูกสั่งเพิกถอนทะเบียนแล้ว เว้นแต่เป็นการขายในร้านค้าปลอดอากรโดยผู้ดำเนินการร้านค้าปลอดอากรซึ่งได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง

มาตรา ๒๖ ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อการควบคุม เลขธิการมีอำนาจออกคำสั่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องรายงานรายละเอียดของการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า

(๒) ให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า

มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดปริมาณของส่วนประกอบสำคัญของเครื่องสำอาง

ควบคุมตามมาตรา ๕ (๒) ได้ และจะกำหนดภาชนะบรรจุ หลักเกณฑ์ วิธีการผลิต วิธีการนำเข้า หรือวิธีการเก็บรักษาเพื่อให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมปฏิบัติด้วยก็ได้

มาตรา ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง ควบคุม ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) แจกชื่อ ที่ตั้งสำนักงาน และสถานที่ผลิตหรือสถานที่เก็บเครื่องสำอาง แล้วแต่กรณี

(๒) แจกชื่อ ประเภท หรือชนิดของเครื่องสำอางที่ตนจะผลิตหรือนำเข้า

(๓) แจกปริมาณของส่วนประกอบสำคัญของเครื่องสำอางนั้น

การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุม ต้องปฏิบัติตามประกาศ ของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗

ให้นำความในมาตรา ๒๓ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่การผลิตเพื่อขายหรือการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ ในกรณีมีการกำหนดวัตถุใดที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง ได้ตามมาตรา ๕ (๕) ให้ถือว่าการใช้วัตถุดังกล่าวในเครื่องสำอางเป็นการปฏิบัติที่ชอบด้วย กฎหมายแล้วโดยไม่ต้องอยู่ในบังคับของบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอีก

วัตถุใดที่มีการกำหนดเป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้ ตามมาตรา ๕ (๕) ถ้าต่อมาได้มีการประกาศวัตถุนั้นเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต เครื่องสำอางตามมาตรา ๕ (๕) ประกาศดังกล่าวจะใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศ เว้นแต่กรณีที่จะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อผู้ใช้ จะมีการกำหนดให้ใช้บังคับโดย ทันที หรือมีกำหนดจะใช้บังคับน้อยกว่าระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๓๐ ฉลากของเครื่องสำอางที่มีการควบคุมตามมาตรา ๕ (๖) จะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง และไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง

(๒) ต้องระบุข้อความอันจำเป็น ซึ่งหากมิได้กล่าวเช่นนั้น จะทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง

การกำหนดตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุม ฉลากเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๒ ผู้ประสงค์จะผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก อาจขอให้เลขาธิการให้ความเห็นในฉลากที่ประสงค์จะใช้นั้นได้

การขอความเห็น ค่าป่วยการ และระยะเวลาในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๓ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้

(๑) เครื่องสำอางที่มีสารที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้เจือปนอยู่ด้วย

(๒) เครื่องสำอางที่มีวัตถุที่ห้ามใช้ตามมาตรา ๕ (๔)

(๓) เครื่องสำอางที่ผลิตหรือใช้ภาชนะบรรจุไม่ถูกสุขลักษณะอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้

(๔) เครื่องสำอางที่มีสารอันสลายตัวทั้งหมดหรือแต่บางส่วนภายหลังที่บรรจุภาชนะแล้ว และทำให้เกิดเป็นพิษอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้

มาตรา ๓๔ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางปลอม

(๑) เครื่องสำอางที่ใช้วัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำเทียมขึ้นเป็นสารสำคัญของเครื่องสำอางนั้น หรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่มีสารสำคัญตามที่ได้แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) เครื่องสำอางที่แสดงว่าได้ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่ความจริง

(๓) เครื่องสำอางที่ใช้ฉลากแจ้งชื่อผู้ผลิต หรือแหล่งผลิตที่มีไม่ความจริง

(๔) เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาด หรือเกินกว่าร้อยละสิบตามที่ขึ้นทะเบียนไว้หรือตามที่แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตามที่ระบุไว้ในฉลาก

มาตรา ๓๕ เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญน้อยหรือมากกว่าที่ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางไว้ หรือที่ได้แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือที่ระบุไว้ในฉลาก เกินเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่ไม่ถึงขนาดดังกล่าว ในมาตรา ๓๔ (๔) ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ เครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๓๔ หรือเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๓๗ ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการโฆษณามาใช้บังคับแก่การโฆษณาเครื่องสำอางโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี และให้ถือว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขายหรือผู้ขายใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้พนักงาน

เจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติจากเลขาธิการมีอำนาจจับกุมผู้นั้น เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย

ในกรณีมีเหตุอันสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการร่วมกับพนักงานสอบสวนได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย ในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บ หรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ เอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง รวมตลอดทั้งวิธีการผลิต หรือวิธีการเก็บรักษา ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๒) นำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) ค้น ยึด หรืออายัดเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ เอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง

(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๙ (๑) ให้กระทำการต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้นก็ให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะนั้นทราบล่วงหน้าตามสมควรก่อน

สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัดต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานดู แล้วแต่กรณี เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลดังกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่บันทึกไว้

สิ่งของที่ยึดหรืออายัดได้ให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อตีตราไว้ หรือให้ทำเครื่องหมายไว้ เป็นสำคัญ

มาตรา ๔๑ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางที่นำไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามมาตรา ๓๙ (๒) ให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ในการนี้จะต้องให้เจ้าของเครื่องสำอางมีโอกาสชี้แจง โต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐาน ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๔๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะที่มีให้มีการเสียหายหรือกระจัดกระจายเท่าที่กระทำได้

มาตรา ๔๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึด หรืออายัด

บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคลดังกล่าวนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรองให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้ และให้ส่งบันทึก บัญชี และสิ่งของ

ที่ยึดไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข โดย
รีบด่วน

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ เมื่อปรากฏว่าเครื่องสำอางใดที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขายหรือขาย ที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจยึดหรืออายัดไว้เพื่อดำเนินคดีต่อไป

สำหรับเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย ผู้ขายหรือผู้ครอบครอง จัดเก็บและทำลายเครื่องสำอางนั้นหรือส่งมอบให้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดก็ได้

ของที่ยึดหรืออายัดไว้ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้โต้แย้งและขอรับคืนภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด ให้เครื่องสำอางนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา เพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หรือวัตถุตามที่คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๒ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๓๙ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดได้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งซ้ำอีกภายในเวลาห้าปีนับแต่วันที่กระทำ ความผิดครั้งที่แล้ว ผู้นั้นต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าพันบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่ถูกสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๔๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ
คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ว่าจะ
เป็นของตนเองหรือผู้อื่น ใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควร
รู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก
เดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีกภายในหกเดือน นับแต่วัน
กระทำความผิดครั้งก่อน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก โดยไม่มีฉลากหรือมี
ฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายเครื่องสำอางที่มีฉลากที่คณะกรรมการ
สั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อ
ขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดรับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือรับจ้างติดฉลาก
ฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลากโดยรู้หรือควร
รู้แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะ
ตามมาตรา ๓๓ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๓๔ (๑) หรือ (๒) อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๓ (๓) หรือ (๔) หรือมาตรา ๓๔ (๓) หรือ (๔) อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

ถ้าการขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ใดผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ถ้าการนำเข้าเพื่อขายตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๑ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ บรรดาเครื่องสำอางที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายที่เป็น การฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือ มาตรา ๓๕ รวมทั้งภาชนะบรรจุ ฉลาก และอุปกรณ์สำหรับใช้กับเครื่องสำอางดังกล่าว ให้รับเสีย ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีส่วนถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่และของที่รับให้ส่งมอบแก่สำนักงาน คณะกรรมการอาหารและยาเพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษบุคคลใดในความผิดตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ถ้ามีพฤติการณ์ให้เห็นว่าบุคคลดังกล่าวอาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นอีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบการผลิต หรือนำเข้าหรือขายมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

มาตรา ๖๕ บรรดาความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามวรรคหนึ่ง จะเปรียบเทียบปรับได้ต่อเมื่อ

(๑) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ให้ถูกต้องแล้ว

(๒) ในกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ในกรณีที่ผู้ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ได้แก้ไขของกลางถูกต้องแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการยึดหรืออายัดของกลางนั้นเสีย

บรรดาสິงของที่ตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาให้จัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๖๖ ให้รัฐมนตรีออกประกาศกำหนดชื่อของเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ และเครื่องสำอางควบคุมให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ยังไม่แล้วเสร็จ

(๑) ให้ถือว่าเครื่องสำอางที่การผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขาย และได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางดังกล่าว เป็นผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้ถือว่าเครื่องสำอางที่ต้องมีคุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนดตามมาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.๒๕๑๗ เป็นเครื่องสำอางควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าประกาศของรัฐมนตรีที่กำหนดคุณภาพมาตรฐานสำหรับเครื่องสำอางดังกล่าวเป็นประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางและใช้อยู่ในวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
๒. ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
๓. ค่าธรรมเนียมการผลิตเพื่อขาย	ปีละ	๓,๐๐๐	บาท
๔. ค่าธรรมเนียมการนำเข้าเพื่อขาย	ปีละ	๓,๐๐๐	บาท

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2539)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง

พ.ศ.2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 วรรคสาม และมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษผู้ใดประสงค์ที่จะนำเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องจัดให้มีเอกสารประกอบการนำเข้ยื่นต่อพนักงานศุลกากรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ณด่านศุลกากรที่นำเครื่องสำอางควบคุมพิเศษทุกครั้ง ดังต่อไปนี้

(1) สำเนาใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษรายการละหนึ่งฉบับ (พร้อมนำฉบับจริงมาแสดงด้วย)

(2) สำเนาใบรับรองการชำระค่าธรรมเนียมรายปี

(3) แบบแสดงรายละเอียดของเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่จะนำเข้ตามแบบ สอพ. 8 ทำกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2539

เสนาะ เทียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2537)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง

พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 มาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ใดประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ สอพ.1 ทำयกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในแบบ สอพ.3 จำนวนห้าชุด และส่งมอบตัวอย่างเครื่องสำอางสำเร็จรูปซึ่งพร้อมที่จะขายปลีกแก่ประชาชนจำนวนสองตัวอย่าง

ข้อ 2 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจแบบ สอพ.3 และเห็นว่ามียาการและหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ลงเลขรับและคืนสำเนาให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนเก็บไว้หนึ่งชุด

ข้อ 3 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาดำเนินการรับขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันที่ลงเลขรับคำขอ ทั้งนี้ไม่รวมระยะเวลาที่รอการส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติม หรือรอการแก้ไขเอกสารจากผู้ขอขึ้นทะเบียน

ข้อ 4 เมื่อเลขการเห็นสมควรรับขึ้นทะเบียนได้ ให้ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามแบบ สอพ.4 หรือแบบ สอพ.5 ทำยกฎกระทรวงนี้ แล้วแต่กรณีให้แก่ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ข้อ 5 การขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ สอพ.6 ทำยกฎกระทรวงนี้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจคำขอตามวรรคหนึ่ง และเลขอาธิการเห็นสมควรให้ออกใบแทนได้ ให้ออกใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามแบบใบสำคัญเดิม โดยมีคำว่า 'ใบแทน' กำกับไว้ที่ด้านหน้าซ้าย

ข้อ 6 ผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ผู้ใดประสงค์จะขอแก้ไขรายการทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ สอพ.7 ทำยกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในแบบ สอพ.7 จำนวนห้าชุด

ข้อ 7 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจแบบ สอพ.7 และเห็นว่ามีการแก้ไขรายการและหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้วให้ลงเลขรับ และคืนสำเนาให้ผู้ขอแก้ไขรายการทะเบียนเก็บไว้หนึ่งชุด

ข้อ 8 การแก้ไขรายการทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ลงเลขรับคำขอ ทั้งนี้ ไม่นับเวลาที่รอการส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติม หรือรอการแก้ไขเอกสารจากผู้ขอแก้ไขรายการทะเบียน

ในกรณีที่ผู้ขอแก้ไขรายการทะเบียนไม่ส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา หรือไม่แก้ไขเอกสารตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ขอให้แก้ไข เมื่อครบกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ขอแก้ไขรายการทะเบียนทราบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยกเลิกคำขอแก้ไขรายการทะเบียนนั้นเสีย

ข้อ 9 เมื่อเลขอาธิการเห็นสมควรให้แก้ไขรายการทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ จะอนุญาตให้แก้ไขโดยการสลักหลังใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษหรือ ใบแทน หรือจะออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามแบบใบสำคัญเดิมให้ใหม่ หรือจะมีหนังสือแจ้งให้ทราบถึงการอนุญาตก็ได้

ข้อ 10 ผู้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางตามมาตรา 5 (1) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2517 ซึ่งเป็นเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 ผู้ใดประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษดังกล่าว และได้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ สอพ.3 ภายในหกเดือนนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 สำหรับเครื่องสำอางควบคุมพิเศษนั้น

ข้อ 11 การยื่นคำขอตามกฎกระทรวงนี้ ให้ยื่น ณ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข หรือ ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่สถานที่ผลิตหรือสถานที่ประกอบการ

ของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าตั้งอยู่

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2537

อาทิตย์ อุไรรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ วรรคสอง และมาตรา ๖๘ แห่งพระราช

บัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้

ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ผลิตเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องจัดให้มีสถานที่ผลิต

ที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้น ผนังของอาคารสถานที่ผลิตเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ต้องสร้างด้วย

วัสดุที่ทนทานและง่ายต่อการทำความสะอาด

(๒) มีกรรมวิธีการกำจัดน้ำเสีย หรือระบบระบายน้ำทิ้ง และการกำจัดสิ่งปฏิกูล

ที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๓) มีแสงสว่าง และการระบายอากาศที่เพียงพอ

(๔) มีมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงานที่เหมาะสมตามความ

จำเป็น

(๕) มีการรักษาสถานที่ผลิตเครื่องสำอางควบคุมพิเศษให้สะอาดถูกสุขลักษณะ

อยู่เสมอ

(๖) มีพื้นที่สำหรับการเก็บวัตถุดิบ พื้นที่สำหรับการผลิต การบรรจุ และการเก็บ
เครื่องสำอางสำเร็จรูปที่เพียงพอ และแยกเป็นสัดส่วน

(๗) มีการป้องกันมิให้ สัตว์ แมลง หรือสิ่งอื่นเข้าไปปะปนภายในพื้นที่ที่จัดไว้
สำหรับเก็บวัตถุดิบ ผลิต บรรจุ และเก็บเครื่องสำอางสำเร็จรูปตาม (๖)

(๘) มีป้ายทำด้วยวัสดุถาวร มีข้อความเป็นอักษรไทยว่า "สถานที่
ผลิตเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ" ติดไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต

(๙) มีป้ายทำด้วยวัสดุถาวร มีข้อความเป็นอักษรไทยแสดงว่าเป็นพื้นที่สำหรับ
การเก็บวัตถุดิบ การผลิต การบรรจุ และการเก็บเครื่องสำอางสำเร็จรูปติดไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้
ง่าย ณ พื้นที่ดังกล่าว

ข้อ ๒ ผู้ผลิตเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องจัดให้มีเครื่องมือ และ
เครื่องใช้ในการผลิตไม่น้อยกว่าที่ปรากฏตามบัญชีรายการท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ ผู้ผลิตเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องจัดให้มีเครื่องมือ และ
เครื่องใช้ในการเก็บรักษาคุณภาพของเครื่องสำอางแต่ละชนิดตามความจำเป็น และเพียงพอ
กับปริมาณเครื่องสำอางที่เก็บ

ข้อ ๔ ผู้ผลิตเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องจัดเก็บตัวอย่างเครื่องสำอาง
ควบคุมพิเศษที่ผลิตแล้วทุกครั้งในปริมาณที่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพและ
มาตรฐานได้อย่างน้อยสองครั้ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗

อาทิตย์ อุไรรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2537)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 และมาตรา 68 แห่ง

แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ใดประสงค์จะนำเข้าตัวอย่างเครื่องสำอางควบคุมพิเศษเพื่อการศึกษาวิเคราะห์ทางวิชาการ ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนตามแบบ สอพ.1 ทำกฎกระทรวงนี้

ข้อ 2 ผู้ใดประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ เพื่อการขอขึ้นทะเบียนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนตามแบบ สอพ.2 ทำกฎกระทรวงนี้

ข้อ 3 ผู้แจ้งต้องยื่นแบบ สอพ.1 หรือแบบ สอพ.2 แล้วแต่กรณี ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนวันผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างเครื่องสำอางควบคุมพิเศษไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ณ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข หรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแห่งท้องที่ที่ผู้แจ้งมีถิ่นที่อยู่

ข้อ 4 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจแบบ สอพ.1 หรือ สอพ.2

และเห็นว่ามียาการและหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้ง

โดยระบุจำนวนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่จะผลิตหรือนำเข้าไว้ด้วย

ข้อ 5 เมื่อได้รับใบรับแจ้งตามข้อ 4 แล้ว ให้ผู้แจ้งทำการผลิตหรือ

นำเข้าตัวอย่างเครื่องสำอางควบคุมพิเศษเพื่อการศึกษาวิเคราะห์ทางวิชาการ

หรือเพื่อการขอขึ้นทะเบียน แล้วแต่กรณี ได้ไม่เกินจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2537

อาทิตย์ อุไรรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2537)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 28 วรรคสอง และมาตรา 68 แห่ง
แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การแจ้งชื่อ ที่ตั้งสำนักงาน และสถานที่ผลิตหรือสถานที่เก็บ
เครื่องสำอางควบคุม และชื่อ ประเภท หรือชนิดของเครื่องสำอางควบคุม และ
ปริมาณของส่วนประกอบสำคัญของเครื่องสำอางควบคุมตามมาตรา 28 วรรคหนึ่ง
ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนวันผลิตหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง
ควบคุมไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ณ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวง
สาธารณสุข หรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแห่งท้องที่ที่สำนักงานของผู้แจ้งตั้งอยู่
ตามแบบ สอค.1 หรือ สอค.2 ทำกฎกระทรวงนี้ แล้วแต่กรณี โดยต้องส่งตัวอย่าง
เครื่องสำอางควบคุมในปริมาณพอสมควรพร้อมทั้งแบบหลักฐานดังต่อไปนี้ไปกับแบบ
สอค.1 หรือ สอค.2 แล้วแต่กรณี ด้วย

(1) ฉลากของเครื่องสำอางควบคุมตามประกาศคณะกรรมการเครื่องสำอาง

ซึ่งออกตามความในมาตรา 30 วรรคสอง จำนวน 2 ชุด

(2) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ในกรณีผู้แจ้งเป็นบุคคลธรรมดา

(3) สำเนาหนังสือสำคัญการจดทะเบียนนิติบุคคล ในกรณีผู้แจ้งเป็น

นิติบุคคล

(4) หลักฐานแสดงการเป็นผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล ในกรณีผู้แจ้ง

เป็นนิติบุคคล

(5) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาใบทะเบียนพาณิชย์

ข้อ 2 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับตัวอย่างเครื่องสำอางควบคุมและ

ได้ตรวจแบบ สอค.1 หรือ สอค.2 แล้วเห็นว่ามียาการและหลักฐานถูกต้องครบถ้วน

ให้ออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้งไว้เป็นหลักฐาน

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2537

อาทิตย์ อุไรรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง

พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 44 วรรคสอง และมาตรา 68

แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบทำ

กฎกระทรวงนี้

ข้อ 2 ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงาน

เจ้าหน้าที่

ข้อ 3 รูปถ่ายที่ติดบัตรประจำตัว ให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไม่เกินหกเดือน

ก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัว ขนาด 3x4 เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง

แต่งเครื่องแบบปกติขาวหรือเครื่องแบบปฏิบัติราชการ ไม่สวมหมวก

ให้ใช้ ณ วันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2536

บุญพันธ์ ไขว้ฉนะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กฎกระทรวง

(พ.ศ.2535)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.2535 รัฐมนตรี
ว่า

การกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังนี้

(1) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน	ฉบับละ 1,000 บาท
(2) ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน	ฉบับละ 500 บาท
(3) ค่าธรรมเนียมการผลิตเพื่อ	ปีละ 1,000 บาท
(4) ค่าธรรมเนียมการนำเข้าเพื่อขาย	ปีละ 2,000 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2535

ไพโรจน์ นิงสานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง

พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๓ มาตรา

๒๖ วรรคสอง และมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๖๗

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้รับอนุญาตให้ผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง ผู้ใด

ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนเครื่องสำอาง ให้ยื่นคำขอตามแบบ ส.๙ ทำกฎกระทรวงนี้ พร้อม

ด้วยหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในแบบ ส.๙ รวมสามชุด และส่งมอบตัวอย่างเครื่องสำอาง

สำเร็จรูปซึ่งพร้อมที่จะขายปลีกแก่ประชาชนได้รวมสองหน่วย

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจคำขอตามวรรคหนึ่งแล้วเห็นสมควรรับขึ้น

ทะเบียนได้ ให้ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอาง ตามแบบ ส.๑๐ ทำกฎกระทรวงนี้

แก่ผู้ขอขึ้นทะเบียนนั้น

ข้อ ๒ ผู้ซึ่งผลิตหรือนำเข้าซึ่งตัวอย่างเครื่องสำอางเพื่อขอขึ้นทะเบียน ไม่ต้อง

รับใบอนุญาต ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑ วรรคหนึ่ง โดยอนุโลม แต่ให้ส่งหลักฐานหนึ่งชุดและส่งมอบ
ตัวอย่างเครื่องสำอางในปริมาณพอควร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นสมควรรับขึ้น
ทะเบียนตัวอย่างเครื่องสำอางได้ ให้ออกหนังสืออนุญาตเพื่อผลิตตัวอย่างเครื่องสำอางหรือ
นำเข้าตัวอย่างเครื่องสำอางได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตนั้น

ข้อ ๓ ผู้รับอนุญาตซึ่งใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสูญหายหรือถูกทำลายใน
สาระสำคัญ ผู้ใด ประสงค์จะขอรับใบแทน ให้ยื่นคำขอตามแบบ ส.๑๑ ทำยกฎกระทรวงนี้
พร้อมด้วยหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในแบบ ส.๑๑

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นสมควรออกใบ
แทนได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบแทนให้โดยใช้แบบ ส.๑๐ ทำยกฎกระทรวงนี้ และให้
กำกับคำว่า "ใบแทน" ไว้

ข้อ ๔ ผู้รับอนุญาตให้ผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขายซึ่งเครื่องสำอาง ผู้ใด
ประสงค์จะขอแก้ไขรายการทะเบียนเครื่องสำอาง ให้ยื่นคำขอตามแบบ ส.๑๒ ทำยกฎกระทรวง
นี้ และรายการเครื่องสำอางที่ขอแก้ไขรวมสามชุด พร้อมด้วยใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่อง
สำอาง

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นสมควรรับขึ้น
ทะเบียนเครื่องสำอางตามที่ขอแก้ไข ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงรายการทะเบียนเครื่องสำอางใหม่

ลงในใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางหรือไบแทนและลงชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไว้

ข้อ ๕ การยื่นคำขอตาม ข้อ ๑ วรรคหนึ่ง ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง และ
ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง ในกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานคณะกรรมการ
อาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัด แห่งจังหวัดนั้น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๘

ประทุม รัตนเพียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข